Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
NIILA JÄÄSKINENA
přednesené dne 17. července 2014 [1]

Věc C-422/13

Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein
proti
Uta Wree

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht (Německo)]

„Řízení o předběžné otázce — Společná zemědělská politika — Režim jednotné platby — Nařízení (ES) č. 73/2009 — Článek 34 — Pojem ‚stálá pastvina' — Rekultivovaná krycí vrstva skládky ve fázi následné péče po uzavření — Pojem ‚převážně zemědělské využití' v případě smíšeného užívání zemědělské plochy"

I – Úvod

1. Předpokladem uplatnění režimu jednotné platby jsou zejména „hektary, na které lze poskytnout platbu", jak jsou definovány v čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 73/2009 [2].

2. Projednávaná věc vyvolává v souvislosti s určením, zda plochy dotčené v původním řízení představují „hektary, na které lze poskytnout platbu" pro účely podpory, dvě otázky, a to:

— Může pojem „trvalá pastvina" [3] jako prvek definice pojmu „zemědělská plocha" [4] zahrnovat krycí vrstvu skládky ve fázi následné péče po uzavření (dále jen „sporné plochy")?

— Je-li „zemědělská plocha" využívána rovněž k nezemědělské činnosti, jak je třeba chápat požadavek využívání „převážně k zemědělské činnosti" [5], na kterém závisí způsobilost předmětných ploch k podpoře?

1 — Původní jazyk: francouzština.

2 — Nařízení Rady ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, s. 16, a oprava Úř. věst. 2010, L 43, s. 7).

3 — Viz čl. 2 písm. c) nařízení Komise (ES) č. 1120/2009 ze dne 29. října 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu jednotné platby podle hlavy III nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 316, s. 1).

4 — Viz čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009.

5 — Viz článek 9 nařízení č. 1120/2009.

3. V podstatě tyto otázky vyplývají z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou předložil Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht (Vrchní správní soud spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko, Německo) v rámci sporu mezi Utou Wree a Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein (Úřad spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko pro zemědělství, životní prostředí a venkov, dále jen „Landesamt"), ohledně zohlednění plochy, která tvoří rekultivovanou krycí vrstvu skládky ve fázi následné péče po uzavření, jako plochy, na kterou lze poskytnout podporu.

4. V rámci projednávané věci se tak má Soudní dvůr vyjádřit k ústředním pojmům zemědělského práva, jako je pojem „zemědělská činnost", kvalifikace jako „zemědělská plocha", určení hektarů, na které lze poskytnout podporu, a využívání plochy zemědělského podniku „převážně" k zemědělské činnosti. Poukazuji rovnou na to, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výlučně podmínek režimu jednotné platby s vyloučením jakýchkoliv jiných hledisek, která souvisejí s veřejným zdravím, bezpečností potravin apod.

II – **Právní rámec**

A – *Nařízení č. 73/2009*

5. Bod 7 odůvodnění nařízení č. 73/2009 zní následovně:

„V nařízení [Rady (ES)] č. 1782/2003 [ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1)] byl uznán kladný vliv stálých pastvin na životní prostředí. Opatření přijatá v uvedeném nařízení na podporu zachování stávajících stálých pastvin, aby se zabránilo hromadné přeměně na ornou půdu, by měla být zachována."

6. Podle čl. 2 písm. c) a h) nařízení č. 73/2009 se:

„c) ‚zemědělskou činností' rozumí produkce, chov zvířat nebo pěstování zemědělských produktů, včetně sklizně, dojení, plemenářské činnosti a chovu zvířat pro zemědělské účely nebo udržování půdy v dobrém zemědělském a environmentálním stavu podle článku 6;

[…]

h) ‚zemědělskou plochou' rozumí jakákoli plocha orné půdy, stálých pastvin nebo trvalých kultur."

7. Článek 34, který je součástí hlavy III, nadepsané „Režim jednotné platby", nařízení č. 73/2009, stanoví:

„1. Podpora v rámci režimu jednotné platby se poskytne zemědělcům po aktivaci platebních nároků na hektar, na který lze poskytnout podporu. Aktivované platební nároky opravňují k vyplacení stanovených částek.

2. Pro účely této hlavy se ‚hektarem, na který lze poskytnout podporu', rozumí:

a) jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, jakož i jakákoli plocha osázená rychle rostoucími dřevinami pěstovanými ve výmladkových plantážích (kód KN ex 06029041), která je využívána k zemědělské činnosti, nebo, pokud je plocha využívána rovněž k nezemědělské činnosti, která je převážně využívána k zemědělské činnosti [...]

[...]"

B – *Nařízení č. 1120/2009*

8. Nařízení č. 1120/2009[6] stanoví prováděcí pravidla k režimu jednotné platby podle hlavy III nařízení č. 73/2009.

9. Článek 2 písm. c) nařízení č. 1120/2009 zní takto:

„Pro účely hlavy III nařízení (ES) č. 73/2009 a pro účely tohoto nařízení se

[…]

c) ‚stálou pastvinou' rozumí půda využívaná k pěstování trav nebo jiných zelených pícnin na přírodních (přirozený osev) nebo uměle vytvořených (umělý osev) plochách, která nebyla zahrnuta do střídání plodin v zemědělském podniku po dobu pěti let nebo déle, s výjimkou ploch vyňatých z produkce […], přičemž pro tento účel se ‚trávami a jinými zelenými pícninami' rozumějí všechny byliny obvykle se vyskytující na přírodních pastvinách nebo běžně obsažené v osevných směsích pro pastviny nebo louky v členském státě (bez ohledu na to, zda jsou využity pro pastvu dobytka či nikoliv) […]"

10. Podle článku 9 nařízení č. 1120/2009:

„Pro účely použití čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 73/2009, pokud je zemědělská plocha zemědělského podniku využívána rovněž k nezemědělské činnosti, je tato plocha považována za plochu využívanou převážně k zemědělské činnosti, jestliže může být zemědělská činnost uskutečňována, aniž by ji [významně] ztěžovala intenzita, povaha, doba trvání a načasování nezemědělské činnosti.

Členské státy stanoví kritéria pro provádění prvního pododstavce na svém území."

III – **Spor v původním řízení, předběžná otázka a řízení u Soudního dvora**

11. Uta Wree je veterinární lékařkou a provozuje ovčín. Chová v něm ovce a věnuje se produkci jatečných jehňat. Její stáda se pasou na různých travnatých plochách na území okresu Nordfriesland a okresu Schleswig-Flensburg.

12. Tyto pastviny tvoří zejména rekultivovaná krycí vrstva skládky Ahrenshöft v okrese Nordfriesland a skládky Schleswig-Haferteich v okrese Schleswig-Flensburg (dále společně jen „skládky"). Na obou povrchových skládkách je ukončena fáze skládkování odpadu. Skládka Ahrenshöft se dosud nachází ve fázi uzavírání a brzy má přejít do fáze následné péče po uzavření, skládka Schleswig-Haferteich se již nachází ve fázi následné péče po uzavření. Podotýkám, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká pouze druhého případu, ačkoliv situace skládky Ahrenshöft je v ní rovněž popsána.

6 — Viz poznámka pod čarou 3.

13. Podle smluv, které U. Wree uzavřela s provozovateli obou skládek, je oprávněna pást svá stáda na pastvinách, které jsou tvořeny rekultivovanou krycí vrstvou obou skládek.

14. Jednotnou žádostí ze dne 11. května 2010 požádala U. Wree u Landesamt o poskytnutí jednotné platby za rok 2010. Landesamt žádost zamítl. Uta Wree vyčíslila plochu, na kterou lze poskytnout podporu, na 25,5098 ha, a to včetně travnatých ploch na obou skládkách. Podle Landesamt činila plocha, na kterou lze poskytnout podporu, pouze 5,7243 ha; uvedený úřad uvedl, že zbývající plochy nejsou zapsány v katastru jako zemědělská půda. Podle Landesamt tyto plochy nepředstavují plochy využívané k zemědělské činnosti.

15. Uta Wree podala proti tomuto rozhodnutí správní opravný prostředek. Uvedla, že využívá plochy na skládkách jako pastviny k chovu ovcí a některé části uvedených ploch zarovnává a kosí. Na podporu svého odvolání dále uvedla, že celý povrch skládek může být užíván bez omezení k pastvě ovcí.

16. Rozhodnutím ze dne 31. března 2011 zamítl Landesamt odvolání U. Wree jako neopodstatněné. Na podporu svého rozhodnutí uvedl, že plochy, které byly předmětem žádosti žalobkyně, nejsou užitné zemědělské plochy ve smyslu nařízení č. 73/2009, nýbrž uzavřené skládky ve smyslu nařízení o skládkách (Deponieverordnung)[7].

17. Dne 15. dubna 2011 podala U. Wree proti tomuto rozhodnutí žalobu k Schleswig Holsteinisches Verwaltungsgericht (správní soud Šlesvicka-Holštýnska). Na podporu své žaloby poukazuje zejména na to, že o sporných plochách nelze mít za to, že jsou užívány hlavně jako uzavřené skládky, jelikož se jedná o stav, a nikoliv užívání. Landesamt naproti tomu tvrdí, že uvedené plochy jsou užívány především jako skládky ve fázi následné péče po uzavření a že z důvodu stability skládek se na plochách mohou kontrolovaně pást ovce. Podle Landesamt poskytli provozovatelé skládek sporné plochy bezplatně k dispozici U. Wree především s cílem zabránit nežádoucím biologickým procesům ovlivňujícím stabilitu skládek.

18. Rozsudkem ze dne 19. ledna 2012 Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht žalobě U. Wree vyhověl. Rozhodl, že má nárok na jednotnou platbu za rok 2010 a že plochy skládek musí být pro účely výpočtu podpory zohledněny. Landesamt podal proti tomuto rozhodnutí odvolání k předkládajícímu soudu.

19. Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht, který měl za to, že řešení sporu v původním řízení závisí na výkladu unijního práva, rozhodnutím ze dne 15. července 2013 přerušil řízení a položil Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Představuje plocha, která je sice rovněž využívána k zemědělským účelům (pastva za účelem chovu ovcí), avšak tvoří krycí vrstvu skládky odpadu ve fázi následné péče po uzavření, také zemědělskou plochu ve smyslu čl. 34 odst. 2 písm. a) [nařízení č. 73/2009]?“

20. Písemná vyjádření předložili U. Wree, Landesamt, dánská vláda a Evropská komise. Ve věci nebylo nařízeno jednání.

7 — Nařízení ze dne 27. dubna 2009 (BGBl. 2009 I, s. 900).

IV – **Analýza**

A – *Úvodní poznámky*

21. Pro zodpovězení předběžné otázky je třeba postupně přezkoumat pojem „zemědělská činnost“, kvalifikaci jako „zemědělská plocha“ a určení hektarů, na které lze poskytnout podporu, jakož i využívání plochy zemědělského podniku „převážně“ k zemědělské činnosti.

B – *K pojmu „zemědělská činnost“ v projednávaném případě*

22. Landesamt tvrdí, že užívání plochy jako krycí vrstvy skládky ve fázi následné péče po uzavření není zemědělským využitím, ale spadá pod nakládání s odpady. Využívání uvedené plochy jako pastviny je podle něj prostředek, který odpovídá cílům tohoto užívání.

23. Landesamt, jakož i Komise však zdá se připouštějí, že plochy jsou rovněž předmětem zemědělského využití, jelikož U. Wree pase svá stáda na sporných plochách za účelem zisku.

24. Předkládající soud se netáže Soudního dvora výslovně na to, zda skutečnost, že U. Wree pase svá stáda na pastvinách, které jsou tvořeny rekultivovanou krycí vrstvou skládek, znamená, že činnost U. Wree musí být kvalifikována jako „zemědělská činnost“ ve smyslu čl. 2 písm. c) nařízení č. 73/2009.

25. Podle mého názoru však pasení stád na plochách, které jsou tvořeny rekultivovanou krycí vrstvou skládek, může samo o sobě představovat zemědělskou činnost, jelikož tato činnost spočívá v „plemenářské činnosti a chovu zvířat pro zemědělské účely“ ve smyslu čl. 2 písm. c) nařízení č. 73/2009, na rozdíl například od činností provozovaných nikoliv za účelem zisku.

26. Naproti tomu se nedomnívám, že činnost spočívající v pasení stád na pastvinách, které jsou tvořeny rekultivovanou krycí vrstvou skládek, lze označit za „udržování půdy v dobrém zemědělském a environmentálním stavu“, jak je uvedeno v čl. 2 písm. c) nařízení č. 73/2009. Sdílím tedy v tomto ohledu názor Landesamt, že i když fáze následné péče po uzavření souvisí rovněž s ochranou životního prostředí, nejedná se o „udržování půdy v dobrém zemědělském a environmentálním stavu“, které představuje podle čl. 2 písm. c) nařízení č. 73/2009 rovněž zemědělskou činnost.

27. Podle mého názoru tomu tak musí být, neboť si lze jen stěží představit, že místo bývalé skládky, třebaže ve fázi následné péče po uzavření, odpovídá podmínce „dobrého zemědělského stavu“ uvedené v čl. 2 písm. c) nařízení č. 73/2009 [8]. Lokality, jejichž dobrý zemědělský stav může být pouze udržován, nevyžadují tolik dozoru s ohledem na ochranu zdraví jako skládky dotčené v původním řízení.

28. Jak právem uvádí Komise, kromě toho výklad pojmu „zemědělská plocha“ znamená určit, zda dotčené plochy lze kvalifikovat jako „půdu“, jelikož definice stálých pastvin v čl. 2 písm. c) nařízení č. 1120/2009 používá tento pojem, nebo zda je naopak třeba mít za to, že rekultivovaná krycí vrstva obou skládek spadá pod pojem „stavba“. Stejně jako Komise mám totiž za to, že se u pastviny jako takové musí jednat o půdu a že stavba nebo budova nemůže definici pastviny splňovat [9].

29. Uta Wree poukazuje ve svém písemném vyjádření na to, že vlastní těsnící vrstva se nachází nad plynovou drenáží a vyrovnávací vrstvou. Podle U. Wree sestává ze dvou prvků, a to minerální vrstvy a geomembrány. V dolní části skládky tvoří minerální vrstvu Trisoplast, směs písku, bentonitu a polymeru. V horní části skládky tvoří minerální vrstvu 50 cm hlíny.

8 — Připomínám, že sporné plochy má U. Wree k dispozici bezplatně.

9 — Komise zmiňuje jako příklad situací, kdy nejde o půdu, případ pastviny na střeše domu.

30. Skládky jsou tak pokryty různými vrstvami. Ačkoliv rekultivovaná krycí vrstva skládek byla navezena, obsahuje prvky přítomné v půdě přirozeně, tedy písek a hlínu. Z toho podle mne vyplývá, že není důvodné mít za to, že veškerá navezená půda musí být nutně považována za součást stavby. Naopak, nic nebrání tomu, aby byla rekultivovaná krycí vrstva skládek považována za půdu, je-li její funkcí blížit se co možná nejvíce přirozenému povrchu pokrytému trávou nebo jinými zelenými pícninami. Stejně tak plochy krajnic u dálnic jsou výsledkem zemních prací, avšak po položení rekultivované krycí vrstvy se neliší od přirozených ploch. Je přitom nesporné, že takové plochy spadají pod pojem „půda“. Mám tak za to, že rekultivovanou krycí vrstvu skládek lze z právního hlediska považovat za půdu.

C – *Ke kvalifikaci jako „zemědělská plocha“ a určení „hektarů, na které lze poskytnout podporu“*

31. Z článku 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009 vyplývá, že hektar, na který lze poskytnout podporu“, je nepochybně součástí zemědělské plochy. Jak již konstatoval generální advokát Mazák, výraz „hektar, na který lze poskytnout podporu“, označuje celkovou plochu orné půdy a stálých pastvin – kromě ploch, na nichž jsou trvalé kultury a lesy – která je vyčleněna pro zemědělskou činnost [10].

32. Kromě toho podle výkladu podaného Soudním dvorem nelze krajinné prvky jako náspy, cesty a příkopy zohlednit za účelem stanovení plochy, na kterou lze poskytnout podporu [11].

33. Naproti tomu stálá pastvina představuje zemědělskou plochu. V tomto ohledu odkazuji na článek 2 nařízení č. 1120/2009, podle kterého se stálou pastvinou rozumí „půda využívaná k pěstování trav nebo jiných zelených pícnin na přírodních (přirozený osev) nebo uměle vytvořených (umělý osev) plochách, která nebyla zahrnuta do střídání plodin v zemědělském podniku po dobu pěti let nebo déle, s výjimkou ploch vyňatých z produkce […], přičemž pro tento účel se ‚trávami a jinými zelenými pícninami‘ rozumějí všechny byliny obvykle se vyskytující na přírodních pastvinách nebo běžně obsažené v osevných směsích pro pastviny nebo louky v členském státě (bez ohledu na to, zda jsou využity pro pastvu dobytka, či nikoliv)“.

34. V rozsudku Landkreis Bad Dürkheim [12] Soudní dvůr vyložil čl. 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003, jehož působnost byla stejná jako působnost článku 34 nařízení č. 73/2009. Soudní dvůr rozhodl, že *kvalifikace* jako „orná půda“, respektive „stálé pastviny“, a tedy i „zemědělská půda“ závisí na tom, k čemu je dotčená půda *skutečně vyčleněna* [13] (zvýraznění provedeno autorem stanoviska).

35. Nedomnívám se přitom, že v projednávaném případě lze kvalifikaci sporných ploch z hlediska pojmu „pastvina“ ani jejich skutečné vyčlenění k tomuto účelu důvodně zpochybňovat.

10 — Stanovisko ve věci Landkreis Bad Dürkheim (C-61/09, EU:C:2010:265, bod 23).

11 — Rozsudek Vonk Noordegraaf (C-105/13, EU:C:2014:1126, bod 47).

12 — C-61/09, EU:C:2010:606, body 36 až 37.

13 — V tomto rozsudku Soudní dvůr rovněž uznal, že okolnost, že pozemkové parcely, které jsou skutečně využívány jako orná půda nebo stálé pastviny, slouží především ochraně přírody a ochraně krajiny, nebrání tomu, aby byly takové parcely kvalifikovány jakožto zemědělská půda (bod 38).

D – *K využívání [plochy zemědělského podniku] převážně k zemědělské činnosti*

36. Článek 9 nařízení č. 1120/2009 upřesňuje, za jakých podmínek může být zemědělská plocha zemědělského podniku, která je využívána rovněž k nezemědělské činnosti, považována za plochu využívanou „převážně“ k zemědělské činnosti pro účely použití čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009. Podle čl. 9 prvního pododstavce nařízení č. 1120/2009 tomu tak je, „jestliže může být zemědělská činnost uskutečňována, aniž by ji [významně] ztěžovala intenzita, povaha, doba trvání a načasování nezemědělské činnosti“. Podle druhého pododstavce výše uvedeného článku 9 členské státy stanoví kritéria pro provádění tohoto ustanovení na svém území.

37. V projednávané věci je tedy třeba zjistit, zda činnosti vykonávané ve fázi následné péče po uzavření skládky významně ztěžují zemědělskou činnost z důvodu jejich intenzity, povahy, doby trvání a načasování.

38. Podle mého názoru jsou objektivní charakteristiky plochy a činnosti rozhodující pro určení, zda lze o ploše mít za to, že je využívána k zemědělské činnosti, a zda nezemědělská činnost „významně“ ztěžuje zemědělskou činnost. Subjektivní názor zemědělce nemůže být rozhodující, jak správně uvádí dánská vláda. Kromě toho v některých případech mohou objektivní charakteristiky plochy nebo činnosti skutečně představovat významné ztížení zemědělské činnosti [14].

39. Je věcí vnitrostátního soudu, aby ověřil, zda zemědělská činnost, kterou provozuje U. Wree je významně ztěžována povahou nezemědělské činnosti, která spočívá v konkrétních opatřeních souvisejících s fází uzavírání skládek a fází následné péče po jejich uzavření. Užívání sporných ploch jako krycí vrstvy bývalých skládek není samo o sobě rozhodující. Jde však o to, posoudit činnosti, které jsou prováděny jejich provozovateli za účelem splnění povinností vyplývajících z unijních a vnitrostátních právních předpisů v oblasti skládek [15].

40. Na závěr dále podotýkám, že v rozsudku Landkreis Bad Dürkheim [16] se Soudní dvůr zabýval rovněž pojmem „správa“ a konstatoval, že tento pojem neznamená „existenci neomezeného oprávnění zemědělce nakládat s dotčenou plochou v rámci jejího využívání pro zemědělské účely“. Naproti tomu dospěl k závěru, že „zemědělec musí […] ve vztahu k této ploše disponovat dostatečnou autonomií pro účely výkonu vlastní zemědělské činnosti, kterou přísluší posoudit předkládajícímu soudu při zohlednění všech okolností projednávaného případu“ [17]. Domnívám se, že toto kritérium dostatečné autonomie lze *mutatis mutandis* použít k posouzení, zda jiné činnosti významně ztěžují zemědělské činnosti.

41. Navrhuji tedy, aby Soudní dvůr odpověděl na předběžnou otázku tak, že čl. 34 odst. 2 písm. c) nařízení č. 73/2009 je třeba vykládat v tom smyslu, že taková plocha, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, se považuje za zemědělskou plochu ve smyslu uvedeného ustanovení, jestliže na ní lze činnost pastvy za účelem chovu ovcí vykonávat, aniž je významně ztěžována opatřeními nezbytnými pro péči o bývalou skládku. Je na vnitrostátním soudu, aby ověřil, zda tomu tak skutečně je.

14 — Je například možné, že pastviny na krajnicích dálnic nebo letišť pokryté vegetací podléhají takovým bezpečnostním omezením, že zemědělec ztrácí jakoukoliv autonomii z hlediska načasování nebo přístupu k těmto pastvinám, takže nezemědělské činnosti významně ztěžují zemědělské činnosti.

15 — Podle § 3 odst. 10 zákona o podpoře recyklace a zajištění ekologického odstraňování odpadů [(Gesetz zur Förderung der Kreislaufwirtschaft und Sicherung der umweltverträglichen Beseitigung von Abfällen (Kreislaufwirtschafts- und Abfallgesetz)], ze dne 27. září 1994 (BGBl. 1994 I, s. 2705), představují skládky zařízení na odstraňování odpadů. Tato kvalifikace jim každopádně zůstává, dokud podléhají povinnosti následné péče po uzavření nebo bezpečnostním předpisům.

16 — EU:C:2010:606, bod 61.

17 — Tamtéž (bod 62).

V – **Závěry**

42. S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby Soudní dvůr odpověděl Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht takto:

„Plochu porostlou trávou nebo jinými zelenými pícninami, která tvoří krycí vrstvu skládky ve fázi následné péče po uzavření a která slouží rovněž jako pastvina za účelem chovu ovcí, je třeba považovat za zemědělskou plochu ve smyslu čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003, jestliže na ní lze činnost pastvy za účelem chovu ovcí vykonávat, aniž je významně ztěžována opatřeními nezbytnými pro péči o bývalou skládku. Je na vnitrostátním soudu, aby ověřil, zda tomu tak skutečně je.“